

TELEVİZYONCU ALİ

Gülçin Alpöge

— A Ç E V —
ANNE ÇOCUK EĞİTİM VAKFI

Resimleyen: Ferit Avcı

Telif Hakkı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na Aittir.

TELEVİZYONCU ALİ

GÜLÇİN ALPÖGE

BU KİTABIN SAHİBİ

.....

TELEVİZYONCU ALİ

Yazan : *Gülçin Alpöge*

Resimleyen : *Ferit Avcı*

© Anne Çocuk Eğitim Vakfı Yayınları

Öykü Dizisi No : 8

Telif hakkı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na aittir.
Tamamı veya bir kısmı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'nın izni alınmadan basılamaz, çoğaltılamaz.

2009

Büyükdere Cad. Stad Han No: 85 Kat:2 34387 Mecidiyeköy - İstanbul
Tel.: (0212) 213 42 20

TELEVİZYONCU ALİ

Gülçin Alpöge
Resimleyen: Ferit Avcı

Telif Hakkı Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na Aittir.

Zaman zaman içinde, kış günlerinden birinde, gidip bakalım neler oluyor Ali'nin evinde! Ali okuldan gelmiş, ödevini yapmış. Ama, “doğru mu, yanlış mı” diye bakmadan karalamış ödevini. Sonra hemen televizyonun başına geçmiş. Bu hergün böyle oluyormuş. Ali derslerine ve saate pek aldırmadan sürekli televizyon izliyormuş.

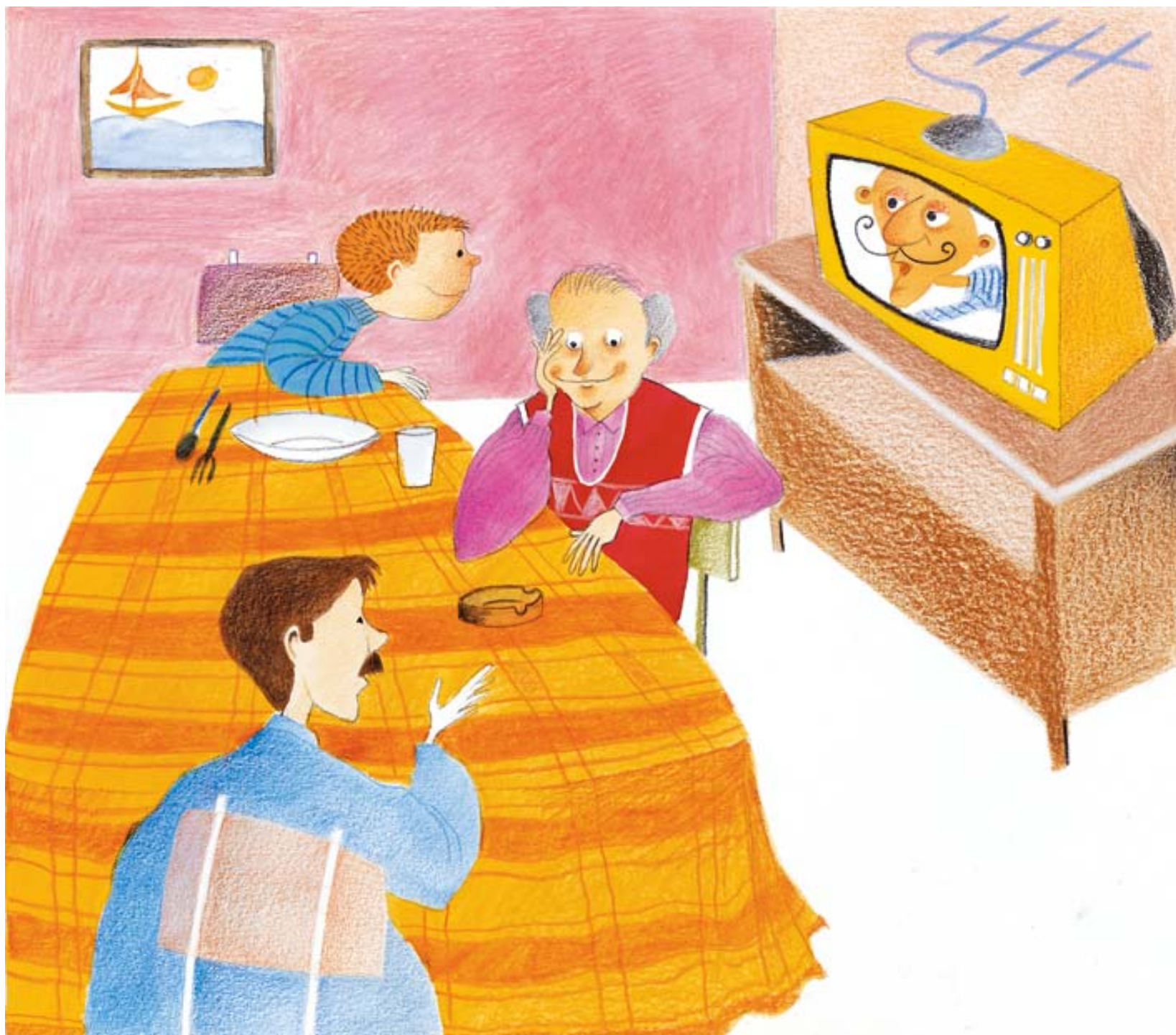
Evdekiler söyleniyorlarmış. Annesi “oğlum, gözlerine acı” diyormuş. Babası “derslerine yeterince çalışmıyorsun; eve gelince seni hep televizyonun karşısında buluyorum” diyormuş. Ali derslerine çalışacağına söz verip gene televizyonun karşısına çöküyormuş.

Gece yatma faslı da başka! Annesi yalvarıyormuş: “Haydi çocuğum, yarın okula gideceksin. Sabah uyanamazsın.”

Babası kızıyormuş. “Hadi artık yatağa” diyormuş. Ama ertesi gece pazarlık gene başlıyormuş.

Bir gün akşam yemeğine bir konuk gelmiş. Ama Ali konuşulanları duymuyormuş bile. Onun gözü televizyondaymış. Reklamaları ezbere bildiği halde “sofradakiler konuşmasa da şunları rahat izlesek” diye düşünüyormuş. Vahit Amca’yı  zlememiş mi Ali? Hani eskiden ona g l n  hikayeler anlatıp güldüren Vahit Amca’yı! şimdi televizyon var ya, artık hikayelere aldırmıyormuş Ali. Var mı, yok mu, televizyon izliyormuş. Ne dersiniz, onun gibi yapan tanıdıklarınız var mı? Konuşmayı, hikaye dinlemeyi sanki unutmuş arkadaşlarınız. Yoksa siz de mi  ylesiniz?

O gece daha konuk gitmeden ve televizyon dizisi bitmeden, televizyon birden pır pır etmeye, görüntüsü sallanmaya başlamış. Ali heyecanla yerinden fırlayıp antene koşmuş; sağa sola çevirmiş. Ama boşuna! Görüntü düzelmemiş. Sonra birden görüntü zıppp demiş, yok olmuş. Kala kala, düz bir çizgi kalmış ekranda. Televizyon bozulmuş. Eyvah! Şimdi ne olacak? Ali ne izleyecek? Başlamış ağlamaya. Neyse, babası ertesi sabah tamirciye götüreceğini söyleyip Ali'yi yatıştırmış.

Ertesi gün Ali okuldan gelince ve televizyonun yerini boş görünce çok sıkılmış. “Şimdi ben ne yapacağım?” diye dolanmaya başlamış. En sonunda, ödevlerini bitirmeye karar vermiş. O zaman görmüş ki, ödevleri hayli birikmiş. Koyulmuş çalışmaya. Ödevleri bitince yemek zamanının geldiğini fark etmiş; çünkü karnı iyice acıkmış. Yemeği konuşa gülüşe yemişler. Yemekten sonra babası radyoyu açmış. Ali oyun havalarını duyunca başlamış oynamaya. Okulun oyun ekibindeki arkadaşları gibi ellerini havaya kaldırıp zıplayarak oynamış. Sonra uykusu gelmiş ve ilk kez, uykusu gelince gidip yatmış.

Bir sonraki gün Ali ödevini özenerek, düzgünce yazmış. Öğretmenin beğenmesini istiyormuş. Ödev bitince annesine gidip “Eee, benim canım sıkılıyor şimdi; ne yapayım?” diye sormuş. Annesi de “Bugün ben sana bir kitap aldım. İstersen onu oku. Ama neden önce dışarı çıkıp biraz oynamıyorsun?” demiş. Ali “Ama anne, kar var” deyince annesi “Daha iyi ya! Kardan adam yaparsın” diye cevap vermiş. Ali sıkıca giyinmiş. Annesi boynuna atkı vermiş. Ayaklarına da naylon torba geçirip bağlamış. “Şimdi oldu işte. En derin karda bile yürüyebilirsin” demiş annesi.

Ahmet ağabeyi bulmuş Ali. Birlikte kardan adam yapmışlar. Gözleri gazoz kapağından. Dişleri portakal kabuğundan. Başındaki şapka gazeteden. Maçlarda yaptıkları gibi gazeteyi katlayıp takmışlar kardan adamın başına.

Ali'nin elleri çok üşümüş. Parmaklarının ucu kızarmış soğuktan. Ama kardan adam da çok güzel olmuş. Sevinerek gelmiş eve. Hemen sıcak çorbaya oturmuş. Bir yandan da babasına kardan adamı anlatmış. Yemekten sonra annesinin aldığı kitabı alıp uzanmış. Sonra hemen uyumuş.

Günler sanki hızlanmış Ali için. Öğretmen Ali'nin evde kitap okuduğunu duyunca ve ödevlerini özenerek yaptığını görünce ona “Pekiyi” vermiş. Böyle giderse karnesinin de iyi notlarla dolu olacağını söylemiş. Ali daha çok çalışıyormuş artık. Evde yapılacak işler de  o almış. Radyo dinlemek, avluda oynamak, okuldan aldığı kitapları okumak hoşuna gidiyormuş.

Bir de yeni bir merakı gelişmiş Ali'nin: Sevdığı spor takımının resimlerini toplamak. Babası eve gazete getirirse, onun spor sayfalarına bakıyor ve bulduğu resimleri kesip saklıyormuş. Bazen de bakkala ya da manava gidip onlardaki birikmiş eski gazetelerin resimlerine bakıyormuş. Bakkal “Gazeteleri yerlere dağıtma da ne yaparsan yap. İstediğin kadar bak” diyormuş. Zamanla arkadaş olmuşlar. “Yazın bana çırak gir, Ali” demiş bakkal.

Ali Cuma günü eve sevinçle dönmüş. Annesine “retmen okul temsili için beni de seti. ocuk Bayramı’na kadar hazırlanacağız. Bütün sınıflar gelip seyredecek.” demiş. Bundan başka annesine okuldan gene kitap aldığını, Pazar günü de arkadaşlarıyla avluda ma yapacaklarını bir bir anlatmış. Yemek saati gelince annesi sofrayı sermek için içeri geçmiş. Ali de peşinden. Masanın başına geçince çok aırmı; çünkü televizyonun yerine konmuş olduğunu görmüş. Ali okuldan döndükten sonra odaya girip çıktığı halde televizyonu farketmemi. demek ki, artık televizyon Ali için önemini yitirmiş.

Annesi “Sevindin mi Ali?” diye sormuş. Ali sevinmiş sevinmesine ama eskisi gibi değilmiş. Eskiden olsa hemen açar başına çökermiş. Bu kez öyle olmamış. Ali’nin arkadaşları ile yapacak işleri varmış. Artık programı dinliyor, hoşuna giden bir şey varsa izliyormuş. Sonra kapatıp biraz kitap okuyor ya da türkü söylüyormuş. Televizyonda izlemek hoş ama kendi söylemek bir başka güzel oluyormuş. Ali artık böyle düşünüyormuş.

Siz, ya siz ne düşünüyorsunuz? Sizde televizyon var mı? Peki, günün birinde bozulsa ne yapardınız? Bebeğinize elbise mi dikerdiniz? Resim mi yapardınız? Top mu oynardınız? Öyleyse bir gün televizyonu kapayın bakalım aklınıza neler gelecek!

NOTLAR / RESİMLER

NOTLAR / RESİMLER

NOTLAR / RESİMLER

Anne Çocuk Eğitim Vakfı Yayınları

Öykü Dizisi

No 1 : Şaşkın

No 2 : Şakacı Kaya

No 3 : Bütün Çocuklar Dondurma Sever

No 4 : Ah Şu Su

No 5 : Uğraşlar

No 6 : Kozalı Konak - Kazalı Konak

No 7 : Tembel Keloğlan

No 8 : Televizyoncu Ali

